

A Magyar Olaj- és Gázipari
Bányász Szakszervezet érdekképviselői lapja

MOL BÁNYÁSZ HÍRLAP

18. évfolyam 207. szám,
2018. augusztus-szeptember

- BÁNYÁSZNAPI MEGEMLÉKEZÉSEK ORSZÁGSZERTE
- A SZAKSZERVEZET JÖVŐJE - BESZÁMOLÓ A MASZSZ NŐ TAGOZAT KÉPZÉSÉRŐL
- MI LESZ A CAFETÉRIÁVAL?

■ BÁNYÁSZNAPI MEGEMLÉKEZÉSEK ORSZÁGSZERTE

Magyarország számos településén hagyományainkhoz illően ünnepelték az olajbányászok a Bányásznapot augusztus utolsó két napján és szeptember első hetében. A Pécsen tartott központi ünnepséget követően az olajbányász emlékhelyeknél Nagykanizsán, Szolnokon, Kardoskúton, Battonyán és Pusztaföldváron emlékeztek meg a MOL Bányász Szakszervezet tagjai és tisztségviselői az iparág dolgozóiról, a mindennapok hőseiről, akik ezt a szép és embert próbáló pályát választották, az elemeknek kitéve dolgoznak, átadják a tudást és a tapasztalatokat a fiatal generációnak, innen mentek nyugdíjba, vagy itt érte őket végzetes baleset kötelességteljesítés közben. Értük szólt a Bányász Himnusz és rájuk emlékeztetnek a bányászcímeres, vörös-fekete szalaggal övezett koszorúk.

Országos központi ünnepség Pécsen

Idén Pécs adott otthont a 68. Központi Bányásznap ünnepségének. A Kodály Központban megtartott rendezvényre az Innovációs és Technológiai Minisztérium, a Magyar Bányászati Szövetség, a Bánya-Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete, a Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, a MECSKÉRC Környezetvédelmi Zrt., valamint Pécs Megyei jogú Város Önkormányzata szervezésében került sor.

A díszegyenruhába öltözött bányászokat térzene köszöntötte. A rendezvény a himnusz eléneklésével vette kezdetét, majd a „VIVAT BACCHUS kórus” és Nagy Zsófia tanuló versmondása után a megnyitót Rabi BDSZ elnök tartotta.

Az elnök ünnepi köszöntőjében Pécs gazdag bányász múltjáról a következőket mondta:

„Pécs város gazdasági fejlődésében a 18. századi kezdetektől a 20. század végéig a szén-, majd az uránbányászatnak rendkívül fontos szerepe volt. A medence lakói, munkásai hősiességükkel, küzdelem árán győzték le a természet erőit, hogy legyen az országnak energiája, ásványi nyersanyaga.

A Bányásznap ennek az embert próbáló, tisztességes munkának, az összefogásnak, a bányamunkához szükséges tudásnak az ünnepe. A bányákat emberek alakították, alakítják ki, az ő munkájuk járul hozzá az ásványi nyersanyagok biztosításához, az energia-ellátáshoz. A bányákat csak emberek tudják működtetni, tevékenységük széleskörű hatást gyakorol. A mecseki medencében a kőszénbányászattal indult el a folyamat. Az elmúlt több, mint kétszáz évben a kitermelt, összességében 200 millió tonnára becsült termelvény a három, bizonyos mértékben elkülöníthető kőszénmedencében - pécsi, a komlói és az észak-mecseki - indukálta a fejlődést az ipar-, a technika-, a gazdaság-, a társadalom-, a politika- és a művelődéstörténet területén egyaránt.

Jelentős hatása volt az uránbányászatnak is. Először „Bauxit-bánya Vállalat” elnevezéssel teremtettek keretet az uránérc kitermelésnek, majd a különböző elnevezések után a Mecseki Ércbányászati Vállalatként működött a cég. Jogutódja a Mecsekérc Zrt., amely 1998-ban kezdte meg a rekultivációs program végrehajtását. Majd a MECSEK-ÖKO Zrt. - jelenleg a kármentesítés felelőse - kiválása után önálló vállalkozói tevékenységet folytat. A vállalat munkavállalói jelentős bányászati szaktudással rendelkeznek. Megvan az a tudás, ismeret, amely akár új bányanyitáshoz, akár a kiégett erőművi kazetták tárolójának megépítéséhez, akár környezetvédelmi feladatok megoldáshoz szükséges. A mecseki bányászat a magyar bányáipar

kiemelkedő teljesítményeit, sok esetben példamutató munkavállalói, érdekvédelmi eredményeit sorakoztatta fel, amely kiváló személyiségeknek, kutatóknak, bányászati szakembereknek köszönhetően, beleértve az utolsó 17 évben a Pécsi Bányászattörténeti Alapítvány tevékenységét is, jól dokumentált, tükrözi, hogy mennyi hősiesség helytállásra volt szükség a bányászok részéről. A mecseki bányászok nyugdíjas közösségei ma is működnek a bányász településeken, köszönjük tevékenységüket.

A tudás, a megszerzett tapasztalat és a bányamunkához szükséges innovatív gondolkodás tovább él. Így joggal lehetnek büszké a területen működő komlói kőbányászok is a digitalizációs és robotizációs kihívásoknak megfelelő új bányájukra, annak termelékenységére.

A bányászatot napjainkban érintő kihívások kapcsán az elnök beszédét a következő gondolatokkal folytatta: „Adódik a kérdés, hogy hasznosul-e még és szükség lesz-e a Mecsekben és az ország más részeiben található, megmaradt ásványi nyersanyagra, szükségessé válik-e a bányászok munkája?

Az biztos, hogy az ásványi nyersanyagokra szükség lesz, hogy a kitermelő iparág hozzájárulhat a nemzeti össztermék növeléséhez és mint alap iparág a bányászati termékek feldolgozásával újabb és újabb munkahelyek létrehozásához, a külkereskedelmi egyensúly javításához. Ezért is várjuk nagyon az Ásványvagyon Hasznosítási és Készletgazdálkodási Cselekvési Terv gyakorlati végrehajtását.”

Az elnök beszédében nagy hangsúlyt helyezett a generációkon átívelő tudásra, amely jellemző a kőolaj és földgáz bányászatra, tárolásra, de megtalálható a jelenkori építőipari és egyéb ásványi nyersanyag kitermelésben is, hozzájárul az ezen a területen működő cégek eredményes munkájához. Rámutatott, hogy a termelés hatékonyságát befolyásolja a munkavállalók elkötelezettsége, elégedettsége is. A bérén kívüli juttatások szabályainak módosítása a jövedelmekre, az önkéntes megadatokra azonban negatív hatással van. Munkahelyi közönségeink várják ezek átgondolását.

Az ünnepelő bányász közösséget köszöntötte Süli János országgyűlési képviselő, a Paksi Atomerőmű két új blokkjának tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszter, **Dr. Fónagy János** országgyűlési képviselő, a nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkár, miniszter-helyettes és **Dr. Kaderják Péter** az Innovációs és Technológiai Minisztérium energia és klíma-ügyekért felelős államtitkára

A Bányásznapi alkalmából – kiemelkedő szakmai munkájuk elismeréseként „Kiváló Bányász” kitüntető címek, valamint „Miniszeri Elismerő Oklevél” elismerések, illetve szakmai kitüntetések kerültek átadásra.

Az ünnepség hivatalos része a Bányász Himnusz közös elénekelésével zárult. Ezt követően az állófogadáson házigazdaként Molnár János a Mecsekérc Környezetvédelmi Zrt. vezérigazgatója mondott pohárköszöntőt.

Szakszervezeti tagjaink közül többen is elismerésben részesültek, akiknek ezúton is gratulálunk.

Fotó: Vitéz Ferenc

Kiváló Bányász kitüntető cím elismerésben részesült:

Buchelt Barnabás, a MOL Nyrt. Dél-magyarországi Kutatás-Termelés Algyő műszakfelelőse
Karasz András, a MOL Nyrt. Kutatás-Termelés Észak-magyarországi Termelés termelőmestere
Lendvai Lajos, Sándor a Rotary Zrt. Fúró és kútjavító berendezések fúrás-kútjavítás főmotorosa

Bányász Szolgálati Oklevél Kitüntetésben részesült

40 éves szolgálatért:

Szakony Árpád, a Rotary Fúrási Zrt. éjszakás főfúrómestere

35 éves szolgálatért:

Kontó László, a Geoinform Kft. Szelvényezési karbantartó technikus

Lakatos Péter, a Pusztadericsi Földgáztároló műszeres üzemviteli szakértője

A Bánya-, Energia-és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a településen élő aktív és nyugdíjas bányász közösségek támogatásáért, a bányász emlékek és hagyományok ápolásáért a helyi szervezetek javaslatára emléklapot és ezüst bányagyűrűt adományozott a nagykanizsai Hagyományörző Asszonykórus – MAMIK és művészeti vezetőjük, Gál Ferencné részére.

Megemlékezés az Olajmunkás emlékműnél Nagykanizsán

A nyár utolsó napján, augusztus 31-én tartottak koszorúzást a bányász hagyományokat őrzők a Huszti téren lévő Olajbányász-emlékműnél Nagykanizsán. A Magyar Olaj- és Gázipari Bányász Szakszervezet tisztségviselői, a MOL Nyrt., a Rotary Fúrási Zrt., az EON Közép-dunántúli Gázhálózati Zrt., a Magyar Földgáztároló Zrt., az OT Industries-DKG Gépgyártó Zrt., a Zsigmondy Vilmos Szakképző Iskola, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) és az Olajos Szeniorok helyi csoportjának képviselői a Nemzeti Himnusz elhangzása után ünnepi külsőségek közepette helyezték el koszorúikat az emlékműnél.

Az eseményről tudósított a Nagykanizsai TV. Riporterének Éblné Németh Margit MOL Bányász alelnök nyilatkozott a hagyományörzés szerepéről a szakszervezeti közösségépítő munkában.

A koszorúzáson a MOL Bányász Szakszervezet részéről részt vett még Kalász Sándor alelnök, Kis Bálint a MOL Nyrt. Üzemi Tanács elnöke, szakszervezetünk tagja, Ámon Attila az OT Industries – DKG Alapszervezet elnöke, Ferenczy Zoltán a Rotary Alapszervezet elnöke, Anger Tamás a ROTARY Üzemi Tanács elnöke, Török Károly és Szalay Géza nyugdíjas, korábbi alapszervezeti elnök.

Az ünnepet a Bányászhimnusz zárta.

A MOL Bányász Szakszervezet ezúton fejezi ki köszönetét a megemlékezés szervezéséért szakszervezetünk és a MOL Nyrt. Üzemi Tanács tagjának, Török Károlynak, aki egyben az OMBKE Kőolaj, Földgáz és Vízbányászati Szakosztály Dunántúli helyi szervezetének elnöke.

Fotó: Bakonyi Erzsébet

Bányásznap i koszorúzás Szolnokon

Az idei 68. országos Bányásznap i megemlékezések szolnoki rendezvényén, 2018.szeptember 4.-én, tíz szakmai és civil szervezet helyezte el a megemlékezés koszorúit az Olajbányász Emlékmű lábánál. Az eseményt az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Kőolaj -, Földgáz - és Vízbányászati Szakosztály (OMBKE KFVSZ) Alföldi Helyi Szervezete koordinálta Pugner Sándor irányításával. Az ünnepi megemlékezés levezetését idősebb Ősz Árpád vállalta magára.

A Geoinform Kft. képviselőjében Törökné Podmaniczki Anna, Juhász Anita, míg a MOL Bányász Szakszervezet részéről Boros Szilvia, András József és Vitéz Ferenc hajtott főt az elődökre emlékezvén a szakma ünnepén.

Az ünnepi esemény zárásaként elénekeltük együtt a Bányászhimnusz t.

Fotó: Boros Szilvia

Koszorúzás a MOL Észak-magyarországi Termelés emlékhelyein

Három helyen, Kardoskúton a Fő téren lévő emlékműnél, Pusztaföldváron, az 1. kút közelében lévő toronynál, valamint Battonyán a 37-es kútnál lévő emlékhelyen koszorúztak az ÉMT munkatársai, szakszervezeti tagjaink a 68. Bányásznap tiszteletére.

Fotó: Hegyi Norbert

Koszorúztak a Nagykanizsai Nyugdíjas Alapszervezet tagjai

A 2018. évi Bányásznapon, melyet minden év szeptember első vasárnapján ünnepel a szakma, a MOL Bányász Szakszervezet nagykanizsai Nyugdíjas Alapszervezetének tisztségviselői a nagykanizsai köztemetőben helyezték el a megemlékezés koszorúit Buda Ernő és Trombitás István olajmérnökök sírjánál. A koszorúzáson Fehér Imre elnök, Gál Ferencné, Molnárné Kis Zsuzsa és Czupi Józsefné vezetőségi tagok emlékeztek.

Az ünnepi rendezvényekről tudósítottak: Éblné Németh Margit, Fehér Imre, Ferenczy Zoltán, Kalász Sándor, Kis Bálint, Vitéz Ferenc

■ MI MAGUNK VAGYUNK A SZAKSZERVEZET-KÉPZÉS A MASZSZ NŐ TAGOZAT SZERVEZÉSÉBEN

2018. augusztus 26-28. között tartotta szokásos nyári képzését a MASZSZ Nő Tagozat, ezúttal Zamárdiban, a Vasutas szakszervezet üdülő és képzési központjában. A Magyar Szakszervezeti Szövetség Vegyipari, Bányai, Vasutas, Kereskedelmi, Közúti Fuvarozó ágazatainak képviselőiben több, mint 30 nő vett részt a képzésen. A MOL Bányász Szakszervezet részéről a képzésen Milánkovich Andrásné Emese, Oláh Judit és Éblné Németh Margit vett részt.

A vasárnap délután kezdődő esemény első ülészakájában Herczeg Mária tagozatvezető számolt be a Nő Tagozat által az év során eddig végzett munkáról, a kezdeményezések tapasztalatairól, a megtartott rendezvények társadalmi visszhangjáról. Bemutatta, hogy a legnagyobb érdeklődés az esélyegyenlőség témakörében a nők alacsonyabb bérezése, a családban és a közösségek számára elvégzett meg nem fizetett munka értéke és fontossága, a női kvóták alakulása a vállalatok vezetésében, a szakszervezeti vezetésben, a szakmai egyesületekben kérdések körül kialakult vitákat kísérte. Az ágazatokban, a vállalatoknál és az utcán, a kampányok során megkérdezett emberek véleménye szerint nagyobb hangsúlyt kell helyezni az egyenlő bérezés megvalósítására, ugyanis ez nem csupán pénzkérdés. Ez magában foglalja a nők munkahelyi, a családban nyújtott, és önkéntes munkával kifejtett teljesítményének méltó elismerését és a társadalomban betöltött szerepük értékelését. A tájékoztatást követő vita során a résztvevők számoltak be a Nő Tagozat munkáját nyomon követő sajtómegjelenések, magánvélemények szervezetükben, vonatkozási körükben tapasztalt hatásairól. Elmondható, hogy sok még a tennivaló a nők helyzetének javítása terén, azonban a feltárt problémáknak, esetenként megélt sérelmeknek a nyilvánosságra hozatala, az ezek felett a nyilvánosság bevonásával lefolytatott viták segítenek tudatosítani a társadalomban a problémák meglétét és a változtatás szükségességét. Figyelemre méltó a kampányok során tapasztalt társadalmi támogatás, és a munkáltatói szövetségek, egyes nagyvállalatok munkáltatóinak érdeklődése és igénye a megszólalásra, a párbeszédre a Nő Tagozat által szervezett sajtónyilvános konferenciákon és vitákon.

A második nap délelőtti programja a fiatalok helyzetére, munkahelyi problémáira összpontosított. Kunert Annamária a Szakszervezeti Ifjúsági Szövetség szakértője a Policyagenda kutatóintézettel közösen végzett felmérés eredményeit mutatta be. Az eredmények elemzése azt jelzi, hogy a fiatal munkavállalókat az adott munkaerőpiaci helyzetben a munkahely biztonsága, a kiszámíthatóság és tervezhetőség, a jó munkahelyi légkör, az önmegvalósítás lehetősége, a végzett munka elismertsége, presztízse foglalkoztatója. Ezeket követően jelenik meg az elvárások között a bér, a juttatások, a vállalati szociális gondoskodás kérdése. Az is szembeötlő, hogy a fiatal munkavállalók csekély ismerettel rendelkeznek a szakszervezetről, a saját munkavállalói jogaikról. Az őket érő esetleges jogsértéseket inkább a rugalmasságra, a munkahely változtatásra való képességgel, önálló érdekérvényesítéssel igyekeznek kivédeni. A szakszervezet feladata, hogy felkeltse a fiatal munkavállalók figyelmét a kollektív érdekérvényesítés iránt. Ezt a csökkenő szakszervezeti taglétszám, az előregedő munkavállalói társadalom mellett a digitalizáció, a távmunka, a projektmunka, az önfoglalkoztatást nagy mértékben nehezíti. Sőt, ebben az irányban hatnak a jelenlegi politikai körülmények is, a fiatalok bizalmának a hiánya az intézményekben és a pártok olyan

szintű elutasítása, hogy azokat hajlamosak a kormánnyal egyként kezelni. Érdeklődnek azonban a civil szervezetek iránt. A szakszervezetek esélyét az növelheti, ha a köztudatban sikerül egyértelműen elhatárolódnuk a politikai pároktól és valós civil szervezetként fellépni, amely minden munkavállaló, sőt a dolgozók számára meghatározó közösségek érdekeit egyformán artikulálja és képviseli. Ezért lehet cél a szakszervezetek számára, hogy kilépjenek a munkahelyekről, fókuszáljanak a kisebb közösségekre is, élményalapú szakszervezeti tevékenységet is folytassanak, jelen legyenek a fiatalokat vonzó fesztiválokon, eleve a felsőoktatásban. Legyen arca a szakszervezetnek, mellyel hitelesen szólít meg kívülálló munkavállalói csoportokat.

A jelenlévők saját munkahelyi tapasztalataik alapján egyetértettek abban, hogy a szolgáltató típusú szakszervezet már nem állja meg a helyét, a kollektív érdekvédelemre, a szolidaritásra, a közös akciók közös vállalására épülő szakszervezetnek lehet jövője. Itt kaphat szerepet a tudatosság kialakítása, az aktív állampolgárságra való nevelés már az iskolában. A szakszervezeti tagokkal szemben pedig természetes elvárás kell, hogy legyen a tagdíj befizetésén és az erkölcsi támogatáson felül az aktív részvétel, a kezdeményezés a szakszervezet érdekvédő munkájában.

Arra a kérdésre pedig, hogy nekünk tagoknak van-e ráhatásunk arra, hogy milyen a szakszervezet, logikus a válasz: igen van, olyan amilyené alakítjuk, hiszen mi magunk vagyunk a szakszervezet. Ezeknek a céloknak az elérése meglehetősen várható rövid távon, de sokat, talán éveket kell kitarthatóan dolgozni látványos eredmények nélkül is mindaddig, amíg a társadalom bizalmát mozgalmunk iránt megerősítjük, amíg általános lesz a szakszervezetről alkotott pozitív kép. Úgy fest, hogy a szakszervezet, amely az évek során bezárta magát az ajtók mögé, ki kell, hogy lépjen a komfort zónájából.

A képzés délutáni programjában Földes György, a Politikai Kutató Intézet vezetője, történész tartott interaktív előadást azokról a politikai és gazdasági folyamatokról, amelyek napjainkban a foglalkoztatásra, a jövedelmi viszonyokra, az állampolgároknak a közélet iránti érdeklődésére, a közösségi életre, a jövővel kapcsolatos várakozásokra, a pártok és a civil szervezetek, közöttük a szakszervezet működésére vannak legalábbis nem támogató hatással. Azokra a kérdésekre kerestük közösen a választ, hogy milyen társadalom az, ahol a munkásnak, a munkának nincs becsülete, milyen egy modern szakszervezet és minden olyan kérdésre, amit az utóbbi 20 évben nem tettünk fel, és nem is válaszoltunk meg. Előadásában kiemelte a hazai értelmiség és a szakszervezet háttérbe vonulását, a konfliktusvállalás hiányát, a passzív magatartást. Aktivitásra, kezdeményezésre, panaszkodás helyett munkára sarkallta a közélet ellenzéki szereplőit.

A képzés harmadik napján Böcskei Balázs politikai elemző, az IDEA Intézet igazgatója Munkahelyi erőszak, és amit ten-

ni lehet közösen ellene címmel tartott előadást. Az előadó a gender témakört is érintve ismertette azokat a külföldi előzményeket, amelyek nyomán ez a hazánkban is aktuális, és az érdekképviselők által évek óta kutatott terület a közérdeklődés középpontjába került. A médiaszemélyiségeket övező, esetenként a botrány kedvéért hónapokon át a bulvárlapok címlap sztorijait képező események nem segítenek a munkahelyi konfliktusok kezelésében és a probléma társadalmi tudatosításában, azonban mégis ráirányítják a figyelmet. A vita során egyetértés volt abban, hogy a zaklatás a nőket és a férfiakat egyaránt érintő probléma. A bezárkózott és konzervatív magyar társadalomban egyelőre virtuális a felháborodás, a politika is legfeljebb csak lesajnálja a szakszervezetet, az emberek egzisztenciális félelmeik miatt sokszor nem állnak ki egymásért. A munkavállalók azonban fokozódó öntudatossággal ismerik fel a helyzetet és teszik szavá a munkahelyi zaklatás jellegű konfliktusokat. A munkahelyen a kollégák, a vezetők,

üggyfelek által elszenvedett főnökösködés, kiabálás, megalázó magatartás, valamint obszcén szavak használata sértheti az emberi méltóságot, vagy durvaság, tettelegesség, erőszakos magatartás okozhat mentális és fizikai sérelmeket. A Me too néven ismertté vált probléma kezelése egyértelmű feladata a szakszervezetnek is és a Nő Tagozat egyértelműen fellép a jelenség ellen.

A munkahelyi zaklatás kérdése élénk vitát váltott ki a résztvevőkből, akik számos tipikus élethelyzetet hoztak fel például és osztottak meg tapasztalatot az elviselt trauma feldolgozásának nehézségéről. A munkahelyi erőszak problémája nem egyéni probléma. Társadalmi szintű és intézményes megoldásra van szükség a nyilvánosság, az iskolai nevelés, a pozitív családi minták, a világos jogalkotás, jogérvényesítés, a civilek, a munkáltatók bevonásával. A háromnapos képzés a témakörnek a vártnál hosszabban elhúzódó megvitatásával fejeződött be.

ME, OJ, NM

■ MI LESZ A CAFETÉRIÁVAL?

A MASZSZ LEVÉLBEN KÉRI ÁDER JÁNOST, KÜLDJE VISSZA A TÖRVÉNYTERVEZETET

A parlament múlt pénteken elfogadta az adótörvények módosításáról szóló, a cafetéria rendszerét is érintő, legalább kétmillió munkavállaló számára kedvezőtlen törvényjavaslatot. A Magyar Szakszervezeti Szövetség ezzel kapcsolatban nyílt levelében arra kéri a köztársasági elnököt, hogy azt az alaptörvényben biztosított jogkörével élve küldje vissza megfontolásra az Országgyűlésnek.

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!

Az Országgyűlés 2018. július 20-i ülésnapján fogadta el a T/625 számon benyújtott, az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat jelentős mértékben átalakítja a béren kívüli és egyéb kedvezményes juttatásokra vonatkozó szabályokat. Az eddig adómentesen adható juttatások közül az óvodai, bölcsődei térítés munkáltatói támogatásának adómentessége marad meg, míg a kedvezményes közteher mellett adható juttatások közül egyedül a Széchenyi Pihenőkártya. Így többek között megszűnik a nyugdíjpénztári és egészségpénztári hozzájárulás, az iskolakezdési támogatás a lakáscélú munkáltatói, a mobilitási célú lakhatási támogatás és a diákhitel törlesztés támogatásának adómentessége.

Az átalakítás a Magyar Szakszervezeti Szövetség, valamint a szakszervezeti konföderációk egységes álláspontja szerint nemzetgazdasági szempontból indokolatlan, a költségvetés számára érdemi többletbevételt nem eredményez, a munkavállalók számára viszont a nettó jövedelem jelentős csökkenéssel is járhat. Ezenkívül ellentétes olyan, az egész társadalom és a gazdaság számára alapvető fontosságú célokkal, mint az öngondoskodás elősegítése, a családok és a lakhatás támogatása, a munkaerőpiaci mobilitás ösztönzése és a munkaerőhiány csökkentése.

A törvényjavaslat veszélybe sodorja a szociális üdültetést, azaz a családok, nagycsaládok, fogyatékosokkal élők és nyugdíjasok pihenésének támogatását is, mivel a szociális üdültetés pénzügyi alapját az Erzsébet-utalványcsalád forgalmazásának pénzügyi eredménye biztosítja. Az átalakítás nyomán az Erzsébet-utalványokat is magasabb közteher sújtja, így várhatóan azokat a jelenleginél jóval kevesebb munkáltató fogja biztosítani a munkavállalóknak, ami a szociális üdültetésre rendelkezésre álló összeg jelentős csökkenéséhez vezet.

A béren kívüli és egyéb kedvezményes juttatásokra vonatkozó szabályok jelenlegi formában történő megváltoztatásával a szakszervezeti konföderációkon kívül nem értenek egyet

sem a munkáltatói érdekképviselők, sem az önkormányzatok érdekszövetségei, amint azt a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma (VKF), illetve az Országos Közfoglalkoztatási Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) keretei között is kifejtették. A szabályok átalakítása a foglalkoztatottak nettó jövedelmének csökkenését okozhatja, miközben a 2019. évi költségvetésről szóló jelentésében a Magyar Nemzeti Bank is elismerte, hogy ez a költségvetés egyenlegére nem gyakorol érdemi hatást.

A fentiekben kívül súlyosan aggályos az is, hogy a törvénytervezet az érintett érdekképviselőkkel való előzetes konzultáció nélkül került benyújtásra az Országgyűlésnek. Álláspontom szerint az a gyakorlat, hogy az érdekegyeztető fórumok összehívására, az érdekképviselőkkel való konzultációra csak valamely törvénytervezet benyújtását követően kerül sor, nem egyeztetendő össze a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvétellől szóló 2010. évi CXXXI. törvény preambulumban is megfogalmazott kívánalommal, hogy „a jó kormányzás keretében a társadalom legszélesebb rétegei kapcsolódhassanak be a jogszabályok előkészítésébe”.

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!

Bizonyos vagyok abban, hogy a fent említett társadalmi és gazdasági célokkal, értékekkel Ön is egyetért, és bízom benne, hogy a törvénytervezetnek a béren kívüli és egyéb kedvezményes juttatásokra vonatkozó részével kapcsolatos, az érdekképviselők széles köre által megfogalmazott aggályokat Ön is osztani fogja.

Ezért azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulok Önhöz, hogy élve az Alaptörvény 6. cikk (5) bekezdésében biztosított jogkörével, az elfogadott törvénytervezetet megfontolásra küldje vissza az Országgyűlésnek.

Budapest, 2018. július 23.

Megkülönböztetett tisztelettel:
Kordás László, elnök

■ ÚJ SZÉKHÁZ ÉPÜL

Az OKGT - a későbbi MOL - székházzal kapcsolatos emlékeim

1967. szeptember 1-én léptem be pályakezdő közgazdászként az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (OKGT) Központi szervezetébe dolgozni. Mikor az ismerőseim megtudták, hogy hova készülök, megkérdezték tőlem, hogy le fogok-e költözni Szegedre, hiszen a magyar olajipar leköltözik, mivel nem sokkal előbb fedezték fel és kezdték termelni az algyői nagy olaj- és gázmezőt. Kétségtelen, a köztudatban elterjedt nagy eredmény azonosította az egész magyar olaj- és gázipart Algyóval, de ez a valóságban nem így volt.

Az OKGT szervezetében több mint 20, viszonylag önálló vállalat működött, felölve a teljes vertikumot: kutatás, termelés, csővezetékes szállítás, feldolgozás, kereskedelem, gázszolgáltatás, anyagellátás, olajipari gépészet, vezetéképítés, kutató intézetek, tervezés. Ezek a vállalatok az ország különböző területén szétszórva helyezkedtek el és egy, vagy több helyi székházzal rendelkeztek.

Az OKGT Központ akkor még a budapesti V. kerületi Szent István körút 11-ben, egy kissé átalakított régi polgári lakóházban helyezkedett el, azonban már akkor nem fért el a teljes apparátus. 1966-ban az OKGT-hez kapcsolt öt gázgyártó és szolgáltató vállalat felügyeletét ellátó Gázfőosztály például a Dalszínház utcában kapott helyet, vagy az anyagellátás az akkori Népköztársaság, jelenleg az Andrássy úton működött.

A magyar olaj- és gázipar erőteljes fejlődésen ment keresztül, ami különösen belendült többek között az 1965-ben felfedezett algyői mező, az 1966-ban felügyeletünk alá vont gázgyártás és szolgáltatás, valamint az 1968-ban életbelépett új gazdasági mechanizmus hatására. Ezért teljesen érthető volt, hogy egy olyan új székház építésének eldöntése született meg, amelyben az apparátus koncentráltan helyezhető el, ezáltal lerövidülnek, ill. csaknem megszűnnek a kapcsolatok fenntartásához szükséges utazási idők és gyorsabb és hatékonyabb együttműködés valósulhat meg.

Az új székház terveit az OKGT egyik tagvállalata: az OLAJTERV dolgozta ki. Helye az akkori XI. kerületi Schönherz Zoltán, jelenleg Október Huszonharmadika utca 18.

A székház építése az egykori Dohánygyár területén valósult meg. 1969-ben még álltak a volt Dohánygyár úgynevezett „szürke” épületei. Abban a „szerencsés” helyzetben voltam, hogy elsőként helyezték ki Főosztályomat ezekbe az átmeneti megoldásnak szánt épületekbe. Tekintettel arra, hogy az új gazdasági mechanizmus életbeléptetése új, minőségi munkát igényelt különösen a szabályozás terén, létre kellett hozni egy Közgazdasági Osztályt és fel kellett létszámmal tölteni. Ehhez már nem volt hely a Szent István körúti székházban, így az egész lpargazdasági Főosztályt, melynek keretében működött a Közgazdasági Osztály, elsőként telepítették ki az épülő új székház területére. Így volt szerencsénk közelről figye-

lemmel kísérni az egész építkezést. Ezek az épületek közvetlenül a székház mögött, egész közel helyezkedtek el, a jelenlegi parkolónak az épülethez közeli részén és a bejárati út területén.

Természetesen, ahogy a „szürke” épületek további részeit rendbehozták, egyre több szervezetet, osztályt helyeztek ki, mint például a Gépészeti Főosztályt, Geodéziai Önálló Osztályt, stb. Aztán hamarosan a telek távolabbi részén, a jelenlegi lakóházhoz közlelő területen két sor faházat is felállítottak a további kihelyezendő szervezeteknek, mint például a Pénzügyi és Számviteli, valamint a Biztonságtechnikai Főosztálynak.

A székház építésének előkészítése 1969-ben megkezdődött. 1970-ben pár méterre az ablakunktól már komolyan folytak a munkálatok. Nagy élmény volt látni a nap, mint nap emelkedő falakat és nagy várakozással néztünk a boldogító befejezés és a kultúraltabb munkakörülmények megteremtődése elé. Nagyon vártuk, hogy „kitelepitett” helyzetünk megszűnjön, hogy végre csak egy pár lépcső, vagy maximum néhány emelet válasszon el bennünket az egyeztetésekhez, együttműködéshez szükséges személyektől, hogy ne kelljen állandóan az időt az utazással tölteni. Arról álmodoztunk, hogy már nincs sok hátra és helyben megebédelhettünk, lesz büfénk, ahol, ha megéhezünk, vehetünk élelmet, nem kell minden ebéddőt a Bercsényi utcai kollégiumba való gyaloglással és ott a hosszú sorbanállással töltenünk.

De bármennyire drukkoltunk a mielőbbi felépülésért, sajnos 1973. november 21-én az addigi építési tempót lefékezte egy szomorú baleset. Az utolsó emelet, éppen az étterem szintje megcsúszott és majdnem leomlott. Hatalmas detonáció volt. Nagyon megijedtünk, akik a legközelebb voltunk az építményhez. A mögöttem lévő fal átlóban megrepedt. Kirohantunk az utcára és rémülten láttuk a levegőben lógó, üvegezettnek tervezett, kiugró épületrészt. Évekkel később, mikor már tudtunk viccelődni a tragédiáról, elterjedt egy tréfa: „Tudod, hogy mi lesz az első menü a székház éttermében? Omlett.”

A baleset - bár anyagilag nagy kárt okozott - de személyi sérülést nem. Ugyanis a munkások egy nagyon éhes szakmunkás diák könnyörgésére megengedték, hogy előbb megkezdjék az ebédszünetet, így 12 óra előtt pár perccel lementek az építési területől, a leomlás 12 órakor történt. Isteni szerencse volt, sok diák és munkás életét mentette meg.

Minket biztonságtechnikai okok miatt hazaküldtek. Este és éjjel statikusok átvizsgálták a szürke épület állapotát, és megállapították, hogy nincs veszély, másnap mehetünk dolgozni.

Az építkezés a vizsgálatok miatt egy darabig leállt. Majd egy idő után örömmel láttuk, hogy folytatódik. Szépen, ütemesen haladtak.

Míg végül 1977-től már fokozatosan megkezdődött a boldogító beköltözés. Először átmenetileg a „kitelepitett” részlegek az alsó szintekre kerültek. Így mi az elsők között a második emeleten kaptunk helyet, majd egy év múlva, mire az egész épület belső szerelése elkészült, a mi Főosztályunk a VII. emeletre került véglegesen. Ahogy az alsó szintekre ideiglenesen beköltöztetett részlegek a végleges helyükre kerültek és felszabadultak a szobák, a Szent István körútról lassan mindenki átköltözött az új székházba, valamint a Gázfőosztály és az Anyagellátó is bekerült az új helyére. De helyet kapott a másik szárnyban az OLAJTERV is és ugyanitt megteremtődött a feltétele kultúrált körülmények között egy jól felszerelt orvosi- és fogorvosi rendelő fenntartásának is.

Mi nem bántuk a többszöri költözés terhelését, mert már az átmeneti helyünkre való beköltözés is a boldogságba repített bennünket. A közel tíz éves poros, piszkos, elavult környezetben eltöltött munkaviszony után átkerülni egy akkor nagyon modern és kultúrált munkakörülmények közé, az maga volt a menyország és boldogság. Mit bántuk mi azt, hogy rövid időn belül ismét csomagolni, cipekedni és költözködni kellett, nagyon élveztük a modern és barátságos körülményeket.

A magam részéről szerettem azt a székházat, bár voltak problémák, például a fűtéssel, a klímával, az egyik évben bekövetkezett tűzvészrel, az egyre szűkösbb helyekkel, de azért nagyon elégedett voltam. Az, aki nem volt „száműzve” a Szent István körüti székházból, az nem is értheti.

Az OKGT 1991. október 1-én részvénytársasággá alakult és létrejött

a Magyar Olaj- és Gázipari Részvénytársaság, a MOL Rt. Ez többek között azt is jelentette, hogy a magyar olaj- és gázipari tevékenység integrálódott, megszűntek az önálló vállalatok, a teljes vertikum egy integrált szervezetté alakult, amelynek a szervezése, irányítása, működtetése már más földrajzi elhelyezést és ennek megfelelően más területi létszám-megoszlást követelt. Mindamelllett tevékenysége egyre bővült, külföldre terjeszkedett és a jelenlegi székház – amelynek egyik szárnya az OLAJTERV-é volt – szűkösnek bizonyult. Kezdetben a vezetés megpróbálta megoldani a problémát, például lehetőséget szerzett a szemközti AGROBER-nél, kitelepítette az OLAJTERV-et, stb., de ennek ellenére be kellett látni, hogy előbb-utóbb újabb és „intelligensebb”, szélesebb parkolási lehetőséget biztosító székházra lesz szükség. Az Igazgatóság a 90-es évek közepén komolyan foglalkozott a témával. El is készült egy nagyon tetszetős és modern terv, ki volt választva a terület is, amely a Rákóczi híd lábánál a centrum felé eső oldalon, a Duna partján lett volna. Azonban a terv nem valósult meg.

Azóta a MOL Rt. tovább fejlődött, tovább terjeszkedett, MOL GROUP-pá alakult, széleskörű nemzetközi tevékenységet folytat. Érthető tehát, hogy az új, nagyobb és „intelligens” székházépítés gondolata ismét napirenden van, mely remélem, már meg is fog valósulni.

Dr. Dankné Szentgyörgyi Veronika
MOL-nyugdíjas

■ TISZTES MEGÉLHETÉS ÉS A RÁFORDÍTOTT MUNKA

Kérdőíven mérik fel a szakszervezetek a bérek értékének megítélését a munkavállalók között

Az ÉTOSZ kezdeményezésére szakértők bevonásával angol-szász minta alapján és az Európai Bizottság által támogatott megközelítésben dolgoztak júliusban és augusztusban kérdőív összeállításán a szakszervezetek. Dr. Lajtai György, az ÉTOSZ igazgatója első sorban nagyvállalatoknál – köztük az Audinál, a Boschnál -, a szakszervezetek közreműködésével javasolja megkérdezni a dolgozókat az ország minden régiójában.

Tekintettel arra, hogy a mindenkori létminimum meghatározásával már nem foglalkozik a KSH, a magyar szövetségek, köztük a MASZSZ is, a minimálbér meghatározása során a létminimum helyett az elvárható legkisebb munkabér fogalmát kívánja megcélózni. Ez az adat különösen fontos a bértárgyalásokra való felkészülésnél az ágazati és a vállalati KSZ tárgyalásokat megelőzően és ezért bír nagy jelentőséggel ennek az értéknek a lehető legpontosabb körül határolása a magyarországi viszonyok között.

A felméréshez számos nagyvállalati szakszervezet mellett a MOL Bányásznak is szándékában áll csatlakozni, a Választmány döntését követően. A lebonyolításban, a kérdőívek eljuttatásában, a figyelemfelhívásban a MOL Bányász Szakszervezet választott tisztségviselői segítenek majd, mert megítélésünk szerint a felmérés eredménye, szakszervezeti tagjaink életkörülményeinek és jövedelmi várakozásainak a jobb megismerése segíti a szakszervezeti álláspont megalapozását a bértárgyalásokon.

A kezdeményezés gondolata az angolszász régióban megszületett living wage (tisztos bér) koncepcióból indult ki, annak adaptálását kísérli meg a szakértők bevonásával kidolgozott kérdőív.

A kérdőív az anonim válaszadókat családi egységként kezeli, és a hazai tisztos megélhetés elvárható ismérveit az ILO kritériumoknak megfelelően, például a következők alapján közelíti meg: egészséges táplálkozás, hal, hús és zöldségfogyasztás gyakorisága, az igényes ruházatkodás és testápolás elérhetősége, korszerű lakhatási körülmények és az alapszinten gépesített háztartás megléte, a rekreációhoz és a kultúrához való hozzáférés minősége. Kitér a mindennapi közlekedések szokásaira, a gyermekek taníttatására, a kommunikációs eszközök használatára, a váratlan kiadásokat szolgáló megtakarításokra is.

A kérdések foglalkoznak a válaszolók tényleges életkörülményeinek, az elért életszínvonal költségének, munkajövedelem igényének és a jövedelem megszerzéséhez szükséges munkaidő hosszának, beosztásának a felmérésével. Ehhez kapcsolódik az elvárt életszínvonalhoz szükséges munkajövedelem igény meghatározása.

A regionális különbségek objektív kezelése érdekében rákérdeznek a vonatkozó lakóhelyre, a foglalkoztató jellegére, az esetleges többletmunka végzésre, a munkakörülményekre.

A kérdőívekre a válaszokat elektronikusan és papír alapon várják a kutatók. A kutató munka első lépés ahhoz, hogy a szakszervezetek valós információkkal rendelkezzenek a munkavállalói közösségek élethelyzetéről. A szakszervezetek a felmérés által levont következtetéseket felhasználva akcióterveket tudnak kidolgozni vállalati, régiós és országos szinten egyaránt, a bérek, a munkakörülmények, a szociális ellátás javítására. Ez a munka csak akkor lehet sikeres, ha minél többen vesszük a fáradságot és kitöltjük a kérdőíveket, ha valamennyien felismerjük, hogy a kutatás értünk van.

ÉNEM - KS

■ MINDENNAPI ÜGYEINK

Az elmúlt hónap kérdéseiből válogatva.....

A munkahelyemen a szóbeli és írásbeli értékelések szerint a munkámmal elégedettek, az elvárásokat pontosan, határidőre teljesítem. Ennek ellenére – ugyan pénzbeli jutalmazásokat több kollégámnak, akik nálam rosszabbul teljesítenek, évente ad a munkáltató – még soha nem kaptam jutalmat. Kérésre ennek okát főnököm csak annyiban indokolta, hogy ezt mérlegelési körében dönti el, nincs rá indoklási kötelezettsége sem. Igazságtalannak tartom ezt az eljárást, hiszen nem vitatottan az elvártnál jóval többet teljesítek, a munkámmal szemben sosem merült fel kifogás, ennek ellenére nálam sokkal rövidebb ideje a cégnél dolgozó, rendszeresen különböző okok miatt távollévő, ezért általam helyettesített, a munkatársaival kifejezetten rossz kapcsolatban álló, de a vezetőséggel igen jóban lévő kolléga a múlt hónapban – ebben az évben már másodszor – jelentős összegű jutalmat kapott.

MILYEN LEHETŐSÉG VAN A MUNKÁLTATÓ FENTI INTÉZKEDÉSE ELLEN FELLÉPNI?

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 285. § (3) bekezdése ad választ a kérdés értelmezésére. E szerint „A munkáltató mérlegelési jogkörében hozott döntésével szemben igény abban az esetben érvényesíthető, ha a munkáltató a döntésének kialakítására irányadó szabályokat megsértette.”

A törvény korlátozza az igényérvényesítés lehetőségeit a mérlegelési körben hozott döntésekkel szemben: csak abban az esetben kezdeményezhető jogvita, ha a munkáltató a döntésének kialakítására irányuló szabályokat megsértette. Ilyen szabály pl. az egyenlő bánásmód vagy a rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye. E szabályok megsértése esetén akár bírósági eljárás is kezdeményezhető.

A hivatkozott konkrét esetben pusztán arra hivatkozással, hogy nem kapott jutalmat, nem kezdeményezhet bírósági eljárást – tekintettel arra, hogy ez a kérdés a munkáltató mérlegelési körébe tartozik. Abban az esetben viszont, ha a munkáltató a jutalmazással kapcsolatban a belső eljárási rendet megsértette, már kezdeményezhető jogvita, és a bíróság a kereseti kérelmét érdemben köteles elbírálni. Ilyen eljárási szabálytalanság lehet pl. a kollektív szerződésben rögzített eljárási rend megsértése, vagy az is, ha üzemi megállapodásban foglaltakkal ellentétben nem kérte ki a munkáltató előzetesen az üzemi tanács véleményét a jutalmazással kapcsolatos döntése előtt.

Jelzem egyúttal, hogy a jelzett diszkrimináció esetén a sértett fél több jogorvoslati lehetőség közül is választhat: a bírósági út mellett az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz is fordulhat, a Hatóság jogsértés megállapítása esetén szankciót állapíthat meg.

Feleségemet a munkáltatója immár hat éve alkalmazza úgy, hogy minden évben január 01-től egy év határozott időre szóló munkaszerződést köt vele, melyet lejárta után újabb egy évre ismét megkötnek. Én illet még nem hallottam, mi lehet az oka, hogy így kötik meg a szerződést, egyáltalán szabályos ez így?

MINDEN ÉV VÉGÉN IZGULHATUNK, HOGY LESZ-E MUNKÁJA JANUÁRTÓL...

Semmiképpen nem szabályos, a munkáltató a jogait rendeltetés-ellenesen és kifejezetten jogsértően gyakorolja. Határozott idejű munkaviszony meghosszabbítása vagy a határozott idejű munkaviszony megszűnését követő hat hónapon belüli ismételt létesítése csak munkáltatói jogos érdek fennállása esetén lehetséges. A megállapodás nem irányulhat a munkavállaló jogos érdekének csorbítására. Jelen esetben a felesége jogos érdekét csorbítja a munkáltató többek között azzal is, hogy a papírforma szerint 1 éves – de valójában már 6 éve tartó – munkaviszony megszűnése esetén nem járnak a feleségének az Mt. szerinti azon juttatások (felmondási időre vonatkozó juttatások, végkielégítés), amik a valójában határozatlan időtartamú, immár 6 éves munkaviszony munkáltató általi felmondása esetén az Mt. szerint őt megilletné.

A határozott idejű munkaviszony tartama az öt évet amúgy sem nem haladhatja meg, ideértve a meghosszabbított és az előző határozott

időre kötött munkaszerződés megszűnésétől számított hat hónapon belül létesített újabb határozott tartamú munkaviszony tartamát is, így emiatt is jogsértő a munkáltató eljárása. A munkáltató felé mielőbb írásban jelezze felesége, hogy haladéktalanul kéri a munkaszerződése valós helyzetnek megfelelő módosítását – azaz a munkaviszony határozatlan időtartamra vonatkozó módosítását a kezdő időpont valós helyzet szerinti megjelölésével –, ennek elmaradása esetén a munkaviszony határozatlan időtartamának megállapítását bírósági úton kérheti a felesége. (Mt. 192. §)

VITA ALAKULT KI A MUNKAHELYEMEN AMIATT, HOGY MI TARTOZIK PONTOSAN A MUNKÁIDŐBE.

A munkáltatóm azt várja el, hogy a munkaidő kezdete előtt legalább fél órával már legyek jelen, és vegyem át a feladatokat, illetve a munkaidőm végén gyakran egy órába is beletelik, amíg a munkahelyemen a leállást követően a gépeket megtisztítom, lezárom, az eszközöket biztonságba helyezem. Főnököm szerint ezeket a feladatokat a munkaidőm befejezése után kell ellátnom, szerintem pedig ez is a munkaidőm alatt kell, hogy történjen. Kinek van igaza?

A munkaidő a munkavállaló számára a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettséget jelent, az Mt. szerint ez a munkavégzésre előírt idő kezdetétől annak befejezéséig tartó idő, valamint a munkavégzéshez kapcsolódó előkészítő és befejező tevékenység tartama.

Az előkészítő vagy befejező tevékenység minden olyan feladat ellátása, amelyet a munkavállaló munkaköréhez kapcsolódóan, szokás szerint és rendszeresen, külön utasítás nélkül köteles elvégezni.

Önnek van igaza, mivel a munkaköre ellátásával kapcsolatos napi előkészítő és befejező tevékenysége beletartozik a munkaidejébe, a főnöke nem követelheti meg, hogy azt rendszeresen a munkaideje előtt vagy után lássa el (vagy ha erre kifejezetten utasítja, azt az Mt. szerint meghatározott módon és formában teheti meg, melyért ellenszolgáltatás – pl. a túlóra díjazása – jár Önnek.).

Nem számít viszont munkaidőnek a - készenléti jellegű munkakört kivéve - a munkaközi szünet, továbbá a munkavállaló lakó- vagy tartózkodási helyéről a tényleges munkavégzés helyére, valamint a munkavégzés helyéről a lakó- vagy tartózkodási helyére történő utazás tartama. (Mt. 86.§ (1)-(3) bek.)

A FŐNÖKÖM BEHÍVOTT AZ IRODÁBA, ÉS KÖZÖLTE, HOGY FELMOND.

A felmondást már előre megírták, át akarta adni, hogy írjam alá. Erre nem voltam hajlandó, jeleztem is neki, hogy nem értek vele egyet. Azt mondta erre, hogy ezt sajnálja, de nem változtat a tényeken, a szándéka végleges, így jegyzőkönyveztetni, hogy nem veszem át, és kipostázza. Ha most elmegyek táppénzre, és nem veszem át a postán a levelet, akkor a felmondása érvénytelen lesz?

Az Mt. 24. § (1) bekezdése szerint a főnöke jogszerűen járt el: a leírtak szerint a felmondása közöltnek tekintendő, annak ellenére, hogy Ön az átvételt megtagadta, hiszen a személyes kézbesítést a munkáltató jegyzőkönyvvél igazolva megkísérelte. Ezt követően a munkáltató akkor járt el szabályosan, ha a postai szolgáltatásokról szóló jogszabály szerint tértivevény külszolgáltatással feladott küldeményként kézbesítette a jognyilatkozatot.

Ha Ön vagy az átvételre jogosult más személy a küldemény átvételét megtagadta vagy az Ön által a munkáltató felé hivatalosan bejelentett elérhetőségi címen a kézbesítés a címzett ismeretlensége vagy elköltözése miatt meghiúsult, a kézbesítés megkísérlésének napján, egyéb esetekben az eredménytelen kézbesítési kísérlet, valamint az értesítés elhelyezésének napját követő ötödik munkanapon a levelet kézbesítettnek kell tekinteni.

Vita esetén a jognyilatkozatot tevő felet terheli annak bizonyítása, hogy a közlés szabályszerűen megtörtént.

A felmondása átadása tekintetében jogszerűen járt el a főnöke – más kérdés, hogy annak tartalma jogszerű-e.

dr. Fodor Zita

■ BÖLCSŐRINGATÁS MOTOROS MÓDRA

Zala megyébe szerveztük a 4. EBK-s motorostúrát augusztus 24-26 között.

Borsfán a Bánfai Gépgyűjtemény volt az első programunk. A Barcon dolgozó MOL-os kollégánk, Bánfai Zsolt régi szokás szerint Dutrafüstös Jó szerencsét! köszönt reánk, majd nagy szakértelemmel mutatta be a teljes Dutra típust felvonultató Gépgyűjteményét és a végén mindenki mehetett is egy kört egy nagy Dutrával.

A vacsorát szokás szerint Pölhe Árpád főzte, nagyon finom pincepörkölt sikerült a vacsorára Lipeszentadorjában, ahol a 8888 Vendégházban szintén MOL-os kollégánk, Czupi József volt a házigazdánk.

Szombaton megtekintettük Kistolmácson az Elhunyt Motorosok Emlékművét, majd az Olajipar Bölcsője, Bázakerettye következett, ahol megtekintettük az olajos lakótelepet, a Kultúrházat és a Strandot, egy működő mélyszivattyús kutat, valamint a Bfa-2 kútnál felállított emlékművet.

Innen kis zalai falvakon keresztül motoroztunk Lovásziba, ahol megnéztük a régi II. mélyfúrás helyszínét és a nagy LÉGŐ bunkert a föld alatt. Az ebédet Lentiben költöttük el, majd a szlovéniai magyar kisváros, Lendva felé vettük az irányt. Itt megcsodáltuk a Szent Háromság templomot és felmentünk a Vinárium kilátóba, ahonnan egyszerre láttuk Szlovéniát, Horvátországot, Ausztriát és Magyarországot.

Egy rövid kitérőt motoroztunk a Makovecz Imre által tervezett lendvai Színházhoz, aztán az esővel versenyt futva irány a szállás, a zalalövői Dedesi vendégház.

Este finom vacsora és jó sörök várták a megfáradt motorosokat. Vasárnapra virradóra megérkezett a hatalmas eső, ezért a

MOGIM múzeumlátogatást Zalaegerszegen elhalasztottuk, és reggeli után mindenki elindult haza.

A túrán hat motor és két autó vett részt, sem műszaki gond, sem baleset nem történt, mindenki élményekkel telve szerencsésen hazaért.

Széles utat, gumi fákat és olcsó benzint kíván minden motorosnak és szimpatizánsnak

Török Károly
a túra szervezője

■ ERDÉLYI KIRÁNDULÁS

A MOL Bányász Orosházi Alapszervezet tagjai és családjuk, volt dolgozók, akik most már nyugdíjasok, vettek részt az idei kirándulásukon Erdélyben.

Egy nagyon-nagyon csendes kis faluban, Kovászna megyében Bikfalván voltunk. A panzió egy régi nemesi kúria mellett épült, kertje a hegyen és az erdőben folytatódott, ahonnan egy „könnyű” túrával feljuthattunk volna az Óriáspince tetőre. Kiderült azonban, hogy az út legalább négy óra kemény munka felfelé, így a negyedénél visszafordultunk, az is elég volt a mi alföldi lábunknak.

Felkerestük Bikfalva környékének nevezetességeit, így Kőrösi Csoma Sándor szülőfaluját, és megnéztük az életéről szóló kiállítását is. Majd a Rétyi Nyíresben sétáltunk egy nagyot, ez egy különleges fehér húsú nyírfaerdő, csodaszép madárfüttyös nyugalommal.

Meglátogattuk Mikes Kelemen szülőfaluját, Zágont, megnéztük a volt Mikes Kastélyt és benne a zágoni híres emberekről szóló kiállításokat. Ezután Kovásznába vezetett az utunk, ott megpróbáltuk elképzelni milyen lehetett, amikor még működött a város közepén a „sárvulkán”, amit a népnyelv Pokolsárnak nevezett el. A vulkáni „kigőzölégsből” gyógyító energia is fakad: a mofetta, itt gyógyítottuk kicsit magunkat, utána pedig folyékony kenyeret vettünk magunkhoz, hogy a testet ne csak légiés táplálékkal támogassuk.

Kirándulásunk következő állomása az Árkosi Szentkereszt kastély volt és annak különleges öreg nagy fás kertje. Részt vettünk az árkosi, egyszerűségében is csodaszép Unitárius templom pünkösdi ünnepén. Kercen a Cisztercita Apátság fel-emelő romjai ejtettek ámulatba bennünket. Az úton jobb felől a Fogarasi havasok hóborította hegycsúcsait láttuk.

A felújított Fogarasi Várkastély, a Prázmári Erődtemplom, Brassó belvárosa, a fellegvár bástyái és a híres Fekete templom örök emlék marad a kirándulók számára.

Utunk megkoronázásaként részt vettünk a magyarság nagy ünnepén a Csíksomlyói nyeregben a Pünkösdi Búcsún, mely az összetartozást mutatta meg a Jelenések hegyén.

Igrinyiné Terike

■ HÉTVÉGI CSAPATÉPÍTÉS

Augusztus-szeptember fordulóján jó hangulatú csapatépítő túrán vett részt a Pusztadericsi FGT kollektívája, melynek célpontja a borsodi megyeszékhely, Miskolc és vonzáskörzete volt.

Az idő szűkössége miatt a rengeteg látnivaló közül sajnos csak néhány olyan nevezetes helyszínre tudtunk ellátogatni, mint például a felújított diósgyőri vár vagy a lillafüredi Palota szálló festői környéke. Emellett persze jutott idő a csapatszellem erősítésére is. Egy budapesti kitérő során sikeresen teljesítettük a „Budapest foglyai” szabaduló játékot és kijutottunk a Király fürdőből. Másnap kiélezett gokart versenyt vívtunk egymással és egy Tokaj hegyaljai pincelátogatáson még dalos jókedvünk is támadt. Ez a vidám, játékos hangulat jellemezte az egész kirándulást, ami megerősített bennünket abban, hogy szükség van a kötött munkahelyi légkörtől mentes, felszabadult időtöltésre azokkal, akikkel az életünk hosszabb-rövidebb szakaszát munkatársként együtt töltjük.

Salamon Gábor

■ JUTALOMKIRÁNDULÁS

A Nagykanizsai MOL Nyugdíjas Klub, élükön a „Mamik” hagyomány őrző dalkör tagjaival, augusztus végén feledhetetlen napokat töltött Erdélyben.

Tagjaink az Országos KI-MIT-TUD vetélkedőn elért arany minősítés jutalmaként, kedvezményesen vehetett részt a gyönyörű túrán. Az utazás ezen a szívünk-höz közel álló területen ritka élményt jelentett számunkra, feledhetetlen emléket hagyott bennünk. A legendás erdélyi vendégszeretet, a kedves fogadtatás, a sok látnivaló és a búcsú percei örökre megmaradtak emlékeinkben.

Sostai József

A Békás-szorosnál

■ PIHENÉSBEN IS ÖSSZETART AZ OILTECH CSAPAT

Az érdekképviseltek kezdeményezésére az OILTECH Kft. Üzemi Tanácsa augusztusban ötnapos kirándulást szervezett a munkáltató támogatásával a dolgozók, szakszervezeti tagok és családtagjaik részére.

Dalmácia és Bosznia-Hercegovina nevezetességei voltak az úticéljaink. Már az első nap is jelezte, hogy milyen rendkívüli élmények várnak ránk, hiszen Szulin vízimalmaival, majd Zadar nevezetességeivel ismerkedtünk utazás közben.

Csapatunk meglátogatta Horvátország legdélibb látnivalójában az egykori tengeri kereskedelmi központot, Dubrovnikot. Másnap Bosznia-Hercegovina legnépszerűbb turista látványosságát a háború alatt szétlőtt, majd magyar segítséggel újjá épített mostari Öreg-hidat, valamint Blagajban a dervis kolostort. Mindkét építmény eredetileg az 1500-as években épült és máig megőrizte eredeti hangulatát. A bátrabbak megmászták egy rövid ima erejéig a Mária jelenések emlékhelyét is Medugorjében. Hajókirándulásunk célja pedig Korcula volt. Neumban közvetlenül a tengerparton kaptunk szállást, így a

hosszú kirándulások fáradalmait minden nap a tenger hullámai között pihentük ki.

Hazafelé út közben bejártuk Split és Trogir nevezetességeit is. Hosszú utunk során fel kellett ismerni azt a tényt, hogy bármilyen messzire is távolodtunk el hazánktól, mindenütt találkoztunk magyar vonatkozású történelmi emlékekkel.

Köszönet a szervezésben aktívan résztvevő kollégáknak és támogatóinknak.

Póka György

■ MISI BÁCSI II

Előjáróban jeleznem kell, hogy az írásom címe semmilyen sporteseményre nem vonatkozik, mint előttem elhangzott sokszor az örök emlékű sportriporter közvetítéseiben a Szilágyi II. Budai II. stb. A II. számú megjelölés egy személyt rejt magában, csak azért fontos a jelölés, mert akiről szó lesz a következőkben, már szerepelt írásomban a múlt században, a Gáz- és Olaj című újságban. A továbbiakban csak Misi Bácsiként fog szerepelni írásom alanya.

Majd ötven év visszaemlékezés ideje, nekem mégis a tegnapi nap történéseit idézi...(sokan, sokszor mondják: ami 40-50 évvel ezelőtt történt, jobban emlékezem rá, mintha tegnap történt volna...) Így vagyok ezzel én is...

Azért a közérthetőség kedvéért rövid ismertetést kell adnom Misi bácsiról. 1965 telén ismertem meg őt, akkor a nagy létszámú hegesztő csoport vízfordója volt. Ekkor már 50-60 év közt lehetett az életkora. Érdeklődésemre a régebbi dolgozók elmondták, hogy az ötvenes években, mikor Misi bácsi a KVV-hez került, ereje teljében lévő férfi volt. Társával ásta a vezeték árkait, vödörben hordta a kazántól a csőszigetelésig a 300 fokos bitument, de még hegesztő segítőként is dolgozott. Mikor egy vírusos betegség megrokkantotta, már csak vízfordóként alkalmazták a vonali munkáknál. Abban az időben a vízfordó fontos embernek számított. Nem volt védőital, még a 25 literes kannák sem álltak rendelkezésre víz tárolásához. Különösen nyáron, a 35-40 fokos kánikulában volt a hideg, friss víznek kellettje.

Misi bácsi egész műszak alatt két 6 literes úgy nevezett ceglédi kannával hordta a vizet a vonali dolgozóknak. Amerre a vezeték haladt, ő mindig a legközelebbi vízszertő helyeket kereste. Ezek általában a legelőzőn lévő gémeskutak, tanyák, települések legszélső házainak kutjai voltak.

(Azt soha nem vizsgálták az erre illetékesek, hogy az alkalmi kutakból szerzett vizek milyen összetételűek, mennyi, az egészségre ártalmas nyomelemet tartalmaznak.)

Misi bácsi amilyen szorgalommal gondoskodott a dolgozók friss ivóvízzel való ellátásáról, olyan szerény, már-már betegesen önmegtartóztató életet élt. Semmilyen káros szenvedélynek nem volt a gyakorlója. Nem alkoholizált, nem dohányzott, nem, hogy káromkodás, de egy csúnya szó sem hagyta el a száját emberemlékezet óta. Ha valami nem kívánt dolog érintette, keresztet vetett, s csak annyit mondott: az Istenkém majd mindent jóvá tesz...

A múlt század 80-as éveinek első felében a csővezeték-építés Főépítésvezetősége, Hajdúszoboszló - Kecskemét - Nagykanizsa megosztásban dolgozott egyidejűleg. Simon Csaba (+56) volt a főépítésvezető, s úgy döntött, hogy a soros bányásznap ünnepséget a nagyobb létszámmal dolgozó településen tartjuk meg. Mivel szakszervezeti főbizalmiként én voltam a rendezvény felelőse arra kért, hogy az ilyenkor szokásos kitüntetések közt legyen egy olyan személy is, aki nem él-hegesztő, gépkezelő, vagy egyéb szakmunkás, hanem a szürkébb állományba sorolható, de munkájával, emberi viselkedésével kiérdemli a róla való megemlékezést a számunkra jeles ünnepen.

Ekkor javasoltam, hogy Pápai Mihályt, Misi bácsit ünnepélyesen búcsúztassuk el nyugdíjazása alkalmából. A főépítésvezető a javaslatommal egyetértett, s a tovább intézkedést rám bízta.

Mivel Misi bácsi lakhelyét nem ismertem, egy falubeli aktív dolgozónak a segítségét kértem a felkeresése miatt. A lakhely felé tartva a kocsi-ban a fiatal hegesztő sokat mesélt Misi bácsiról, mivel gyerekkorától ismerte az életkörülményeit. Így tudtam meg, hogy Misi bácsi jelenleg betegen fekszik a testvére lakásában, s hogy előtte is mindig ott lakott, s labkér fejében egy embertelen kihasználás áldozata lett. Dekád szünetekben, a szőlőben, a kertben dolgoztatták, a labkért pénzben kifizették vele, s éjjel sohasem érezhetett haza dekádszünetre, nehogy a háziakat megzavarja az alvásban.

(Ekkor ugrott be nekem, hogy mikor a vízfordó beosztás megszűnt a vonalon és Misi bácsit a gondnokságon kisegítő lett, miért nem ment a lakhelye felé induló autóbusszal. Szorgalmas volt a gondnoksági beosztottként is. Egyszer még életmentő is volt, mikor az olajkályhakkal fűtő lakóházakat éjjel ellenőrizve észrevette, hogy a szerelők mámoros estje után égett a takaró a cigaretta zsaráttól.)

A lakáshoz érve, a ház asszonya jött ajtót nyitni a nagy kutyacsaholásra. A fiatalembert ismerte, mert nevén szólítva azzal nyitott, hogy mit és kit keresünk nála. A hivatalos szóvitelt én vettem át, s elmondtam, hogy Misi bácsiért jöttünk, hogy nyugdíjba vonulását a dolgozó társai előtt emlékeztetéssel tegyük.

- *S mit kap ezért a Misi? - harsant a haszonleső kérdés.*

- *Asszonyom, ilyen esetben tárgyjutalmat kap a megtisztelt munkatárs, nem pénzt - válaszoltam, röviden.*

- *S mi az a tárgy, ha szabad tudnom? - kardoskodott tovább az asszony.*

- *Majd megtetszik látni, ha Misi bácsit hazahozzuk.*

Ilyen párbeszéd után mehettünk csak be a portára. A segítőm egyenesen a hosszúház hátsó részéhez vezetett, ahol egy ablaktalan, tele ajtón keresztül jutottunk be a helyiségbe. Itt feküdt Misi bácsi betegen egy sezlonszerű fekhelyen. A 25 V-os égő felkapcsolása után a segítőmet egyből felismerte, nekem viszont magyarázkodnom kellett, hogy ki vagyok. Miután megértette jövetelünk célját, szinte megújult egészségileg. Csak azt hajtogatta, jaj Istenkém, hogy háláljam én ezt meg.

A fiatal segítségem megborotválta, az asszony tiszta alsóneműt, inget hozott, s Misi bácsi felöltötte egyetlen ruháját, hogy élete legemlékezetesebb eseményén megjelenhessen.

Az ünnepség lezajlását nem részletezem, de olyan őszinte, magával ragadó ünneplést soha nem tapasztaltam, mint amikor Misi bácsit és olajos életútját ismertettem.

Az ünnepség után Misi bácsit hazavittük, az asszonyság engedett be ismét, s látva bennünket ajándéktárgy nélkül, rögtön kérdőre is vont bennünket:

- *Hol a beígért ajándék? - kérdezte sipítva.*

Megfogtam Misi bácsi bal kezét felemeltem, s az utcai lámpa fényében ott csillogott a megérdemelt karóra számlapja... **Sinka László, K.V.V nyugdíjas**

■ IMPRESSZUM

MOL Bányász HÍRLAP

A Magyar Olaj- és Gázipari Bányász Szakszervezet lapja

Felelős Kiadó: **Biri László** | Főszerkesztő: **Éblné Németh Margit**

Szerkeszti a **Szerkesztő Bizottság**, vezető szakértő: **Kalász Sándor**

A Szerkesztő Bizottság címe: **1117 Budapest, Október huszonharmadika u. 18.**

Telefon: **+36 20 395 2115** | Email: **meblne@mol.hu**

Honlap: **www.molbanyasz.hu** | Nyomda és grafika: **Kondor Design Studio Kft.**

Alapító főszerkesztő: **Balogh Antal**

A MOL Bányász Hírlap az olvasók számára ingyenes, a költségeket a MOL Bányász Szakszervezet viseli.

Címlapfotó: **Koszorúzás Battonyán**, a fotón balról jobbra: **Török László, Varga János, Lászik István, Karasz András, Árvai Lajos, Goldring Jenő, Kis Bálint, Fotó: Hegyi Norbert**